

[Thisted Knudsen.]

Hvorfor gør man det? Jeg har ikke noget imod, at man rejser til udlandet og kigger på, hvad der dér foregår, men jeg tror ikke, at man skal efterabe. Der er dansk sind, og der er dansk gemyt; og vi skal have et dansk fjernsyn, og vi har ingen grund til at efterabe. Og hvis endelig vi skal til at tale om fjernsyn i udlandet, ja, så har jeg fået i hundredvis af oplysninger om, hvordan andre landes TV-aviser er. Det er 3 minutter, det er en speaker af Guds nåde, levende billeder, således at ingen falder i søvn i lænestolen og skal gå til telefoncentralen.

Det er en overgangstid, hævdes det. Det er muligt, at man lærer det, men man kom på afveje, og derfor meldte jeg mig. Jeg ønsker ikke at være bagstrævet's mand, jeg ønsker den danske befolkning orienteret, men jeg tror, man gør sig skyldig i en fejltagelse, når man ved skærmen fortæller, at en vis del af befolkningen ikke læser aviser og er uvidende. Jeg mener, at den værste beskyldning, man kan udslynge mod os, er, at vi er uvidende, for det er vi nu ikke. Det er vi nu ikke. Vi ved meget mere måske end dem, der sidder og taler på skærmen.

Jeg ønsker en fjernsynsavis, men jeg ønsker den skabt efter det danske gemyt. Jeg ønsker den skabt som levende billeder. Det må godt være samtaler med mig og den højtærede statsminister; vi egner os begge til det (*Munterhed*). Det gør ikke spor, det gør ikke spor, for det er levende, det må bære ikke være dødt. Det må ikke være nogle døde billeder, og der må ikke være nogle, der kommer i den vanskelige situation, at de skal læse op, for det er jo ikke det, vi ønsker, det er jo ikke det, vi har haft bud efter.

Det tredje, jeg gerne vil sige, er, at denne fjernsynsavis lægger beslag på 35 minutter. Fortæl nu seerne ærligt, hvad disse 35 minutter koster. Det kan jo ikke nytte noget, som jeg hørte i fjernsynet forleden aften, at man siger, de koster 2 mill. kr. Det er det samme som at sige, at når jeg kører til Ringsted i bil, skal jeg kun betale benzinen, ikke sandt. Der er vel noget, der hedder generalomkostninger. Jeg tror, det drejer sig om langt, langt større tal, når man lægger beslag på 35 minutter på det bedste tidspunkt.

For hvordan er det i Danmark kl. 20?

Ja, da sidder forældrene med deres børn ved TV-skærmen, og så viser man dem noget, som de ikke har nogen som helst interesse af; man kan ikke tale med børnene om det, for de siger: drej dog om for kassen! Det kan dog ikke være fjernsynets opgave. Det kan det ikke være. Jeg vil derfor sige til den højtærede minister, selv om den højtærede minister ikke må sige noget officielt eller skrive breve med kongeligt stempel og „ministeriet for kulturelle anliggender“, så hvisk radiorådsformanden, Peder Nørgaard, i øret: skal vi ikke se, om vi kan finde et andet og bedre tidspunkt at udsende denne avis på? Det er muligt, der også her ligger noget.

For det fjerde. Jeg har modtaget noget, som har betaget mig, det må jeg have lov til at sige. Jeg vil ikke prale, men hvad tunghøre mennesker i disse dage har rettet af henvendelser til mig, det er overvældende. Jeg har endog fået blomster, det kan jeg sige, fra disse mennesker. Hvorfor? Fordi den fjernsynsavis, som vi havde, Aktuelt, gav dem nogle billeder, som gav dem noget. De kan ikke få noget ud at at sidde og kigge på en journalist, der læser op.

Lad mig sige som konklusion: jeg ønsker en TV-avis, jeg ønsker det primære, billederne; jeg ønsker stemmen — lad ham være en speaker — bagved. Lad os orientere om dagens begivenheder, lad os gøre det på det rigtige tidspunkt, lad os gøre det for alt i verden med talent og med hensyntagen til det danske folks gemyt. Vi er ikke tyskere, vi er ikke amerikanere, vi er ikke englændere, vi er bare danskere, og ved man ikke det i fjernsynshuset, så ved man det antagelig, når jeg har sagt det.

Den højtærede minister gav mig den indrømmelse, at kritik var et gode, og det er et gode. Jeg har forsøgt at kritisere, men jeg opdagede, at når jeg var pæn, så skete der intet, men da jeg råbte op imod „Kig ind“, ja, så skete der noget.

Tag nu f. eks. disse tyskere, der skulle optræde i fjernsynet. Når det var sådan, at store dele af den danske befolkning ikke ønskede dem, så har jeg sagt, det var en oplagt tåbelighed, at man ikke respekterede dette og sagde nej.

Eller tag denne ballet. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det, men den bliver dyr. Jeg ved da, at det er kun få, der interesserer sig for ballet, men jeg under dem